

SURJÁN LÁSZLÓ

GYÁSZJELENTÉS

Lk 6, 27

A „mi”, vagyis az a „mi”, ami magában foglalja *őket* is és *minket* is, meghalt. Észre sem vettük, mikor. Nem gyászolja senki.

Azóta külön vagyunk. A maradék „mi”-ből fájón és talán véglegesen hiányoznak „ők”.

Azóta Lenint idézzük: csak az számít, hogy ki kit győz le.

Természetesen mi győzzük le őket.

Furcsa: ők is ezt mondják odaát. Szó szerint.

Néha, az esti csöndben, áthallatszik:

Természetesen mi győzzük le őket.

Nem fájdalmas, hogy még nevünk sincs? Semmi nincs, csak a gyűlölet.

Megüzenték: mi még sokkal jobban gyűlölünk titeket, mint ti minket.

Fog itt győzni a szeretet?

Tudom a választ, azaz tudom, hogy rossz a kérdés.

Helyesen így van: mikor fog itt győzni a szeretet?

Erre nem tudom a választ.

Liberálisok, globalisták, internacionalisták, individualisták, progresszívek, felvilágosultak!

Tiétek a pénz, a tehetség és a befolyás. És az indulat.

Konzervatívok, szuverenisták, patrioták, kollektivisták, gyermek és családszeretők!

Miénk az ország, a hatalom és a dicsőség. És a józan ész.

Megüzenjük: nem tudtok úgy gyűlölni minket, hogy ne szeretnénk titeket.

Legalábbis ez a vágyunk.

Ha sikerülne, megmozdulna a halott.

Talán észre is vennénk.

Ha sikerülne, akár együtt is lehetnénk.